

Fostul campion mondial de șah, rusul Garry Kasparov, face, într-un articol de opinie publicat în revista Time, o analiză dură a răspunsului occidental la situația din Ucraina, criticând mai ales atitudinea SUA în acest conflict, pe care o consideră prea slabă și fără esență. Cu titlul „Este un război, prostule!”, un mesaj dur adresat indirect președintelui american, rusul susține că Vestul preferă să nu spună lucrurilor pe nume, ajutându-l, de fapt, pe Vladimir Putin.

„Vocabularul de lașitate care emană de la Berlin și Washington este mai rușinos decât propaganda de tipul negrul e alb născocită de regimul lui Putin, și chiar mai periculoasă”, scrie Kasparov, care spune că liderii europeni sunt mai degrabă interesați de găsirea unei terminologii corecte pentru a se elibera de responsabilitatea morală pentru a oferi protecția cerută de Ucraina. Acest lucru se întâmplă în condițiile în care trupele și blindatele avansează în estul și sud-estul Ucrainei, iar Guvernul de la Kiev cere cu disperare un ajutor mai consistent, inclusiv militar, din partea a ceea ce e numit generic drept „lumea liberă”.

„Sângeroasa invazie a lui Putin într-un stat suveran european este o incursivă (în terminologia mediului politic occidental, n.red.), la fel a cum Crimeea - vă mai amintiți de Crimeea? - a fost o „sosire necontestată”, nu un Anschluss. Un avion civil a fost doborât în urmă cu șase săptămâni - vă mai amintiți de MH 17? - și, cu mai bine de 100 de victime încă neidentificate, furia s-a risipit și s-a transformat în discuții politicoase despre încadrarea acestei tragedii drept crimă sau crimă de război sau niciuna”, scrie rusul, acuzând Vestul că, folosind o asemenea retorică, întreține un cerc vicios de „corupție morală”. Acesta compară limbajul actual al liderilor europeni și americani cu o frază dintr-un eseu despre limbaj scris de George Orwell în 1946, chiar înainte de a începe să scrie romanul 1984: „Dacă gândirea corupe limbajul, și limbajul poate corupe gândire”.

„Să spui adevărul acum înseamnă să recunoști luni de minciuni, la fel cum liderii occidentali au așteptat ani de zile pentru a recunoaște, în cele din urmă, că Putin nu avea ce căuta în clubul G-7 al democrațiilor din lumea industrializată”, mai scrie Kasparov, care îi acuză pe liderii europeni și americani că sunt chiar mai interesați decât Kremlinul să pretindă că acest conflict este unul local.

„Președintele Ucrainian Petro Poroshenko tocmai s-a întâlnit cu Obama la Washington, dar președintele american nu a părut că vrea să vadă realitatea, ținând cont de discursul de după întâlnire. Dorințele generice, precum „mobilizarea comunității internaționale”, erau suficient de rele acum șase luni, „dar să le auzi repetându-se când orașele ucrainene cad sub asediul

trupelor rusești este deja parodie”, consideră Kasparov.

Campionul la șah arată că poate ar fi fost mai util ca la aceste întâlniri Poroshenko să poarte un tricou cu inscripția „E război, prostule!”.

„În vreme ce artileria și tancurile rusești erau respinse de forțele ucrainene, insistența lui Obama de a transmite că nu există soluție militară în Ucraina este o amăgire și mai mare. Nu poți să înveți să înoate un om care se îneacă”, mai spune campionul rus.

Acesta admite totuși că SUA, Canada și chiar Europa au răspuns la agresiunea lui Putin, dar acest lucru s-a întâmplat tot timpul cu întârziere, întotdeauna după ce pericolul fiecărei mișcări a trecut. Sancțiuni puternice și o demonstrație clară pentru suportul integrității teritoriale a Ucrainei ar fi avut impact când Putin a invadat și anexat Crimeea, în februarie și martie, și nu după, se mai arată în articolul din Time.

Kasparov arată că în aprilie și mai furnizarea de arme defensive ar fi prevenit invazia din prezent, sau cel puțin ar fi crescut considerabil prețul acesteia - făcând ca publicul rus fie parte din procesul de luare a deciziilor de la Kremlin mult mai devreme. „Cei ca mine care au cerut acest lucru la acea vreme au fost numiți comercianți de război, iar factorii de decizie au căutat din nou un dialog cu Putin. Și totuși războiul a rămas indiferent, cum se întâmplă de obicei în fața slăbiciunii.

Kasparov, unul dintre inițiatorii comparației deja clișeizate a lui Putin cu Hitler din spațiul public internațional, susține că, atât timp cât Putin înregistrează victorie după victorie, el câștigă din ce în ce mai mult sprijin. „A luat Crimeea fără să tragă un foc de armă. A invadat Ucraina în timp ce Europa stătea și privea. Oligarhii care l-au presat pe Putin la începutul aventurii lui ucrainene sunt acum criminali de război și nu mai există cale de întoarcere pentru ei”, scrie Kasparov.

Despre comandanții armatei ruse, campionul de șah spune că aceștia „nu sunt proști” și sunt conștienți că NATO este cu ochii pe ei, dar se bazează pe aura de invincibilitate a lui Putin care crește în fiecare zi în care Vestul refuză să acorde Ucrainei suport militar: „Acești comandanți au înțeles că se confruntă cu o forță copleșitoare, că viețile lor sunt în pericol și că pot și capturați și judecați. Însă pentru ca această amenințare să fie credibilă, este nevoie de ajutor militar imediat, chiar dacă nu sub forma acelor „bocanci pe teren” pe care numai Putin nu îi

evită”. Dacă NATO refuză să trimită ajutorul militar de care Ucraina are atât de mare nevoie acum, se mai arată în articolul din Time, Putin o va vedea ca pe o nouă undă verde pentru planurile lui expansioniste.

În finalul articolului, Kasparov susține că sancțiunile SUA și UE sunt încă o unealtă importantă împotriva lui Putin, însă ar trebui extinse, iar cei responsabili direct pentru acest război, cum este Serghei Șoigu, ministrul rus al Apărării, trebuie trași la răspundere.

Kasparov consideră că poporul rus poate schimba drumul pe care merge acum Putin, dar sunt prea puține stimulentele pentru care să facă acest lucru în condițiile actuale. „Numai sancțiunile care duc costurile războiului lui Putin acasă pot avea impact acum. Acesta a fost întotdeauna ultima instanță și n-ar fi fost necesară dacă Vestul nu ar fi reacționat cu așa timiditate la fiecare pas”, mai arată autorul articolului din revista Time: „Ca întotdeauna, când vine vorba de oprit dictatorii, cu fiecare întârziere, prețul crește. Liderii vestici au protestat de fiecare dată față de costurile potențiale ale acțiunii din Ucraina doar pentru a se confrunta cu faptul istoric fără echivoc că prețul real al inacțiunii este întotdeauna mai mare. Singurele opțiuni rămase în

prezent sunt riscante și dificile, dar ele trebuie încercate. Cel mai bun motiv pentru a acționa în vederea opririi lui Putin este izbitor de simplu: mâine va fi și mai greu”.

Gandul